

Svenska Naturskyddsföreningen

Riksorganisation för natur- och miljövård

Länsförbund 0

Göteborg 1979-06-27

Svenska Naturskyddsföreningen

Stockholm

Frågor ang. SNF:s projekt varg

Vid sammanträde med styrelsen för SNF-Länsförbund 0 1979-04-22 behandlades den av SNF utsända löpsedelns om "projekt varg". En del kritiska synpunkter framfördes främst beträffande oklarheter i projektets syften. Bifogade skrivelse har på styrelsens uppdrag utformats av Klas Palmén, Lysekil. Vi är inom länsförbundet tacksamma för svar på de fyra frågor som avslutar skrivelsen. På grundval av svaren kan debatten om vargprojektet kanske föras vidare mot konstruktiva resultat (våra synpunkter innebär inget avståndstagande från projektet!). Eventuellt skulle det t.ex. kunna vara lämpligt att framföra länsförbundets synpunkter i form av en debattartikel i Sveriges Natur. Tilläggas kan att den i skrivelsen refererade artikeln i DN var skriven av Lars-Anders Baer, Samernas ungdomsförbund.

Med vänlig hälsning

Olof Holmstrand

sekr. i SNF-Länsförbund 0

Televisionsgatan 15

421 35 Västra Frölunda

cc M & K
för utskick
LH Svant
2.7.79 huf

LÅT VARGEN LEVA KVAR - JA, MEN VAR ?

Angående kampanjen "Låt vargen leva".

Svenska Naturskyddsföreningen går i år ut med en affisch med rubriken: Låt vargen leva. Många, både SNF-are och andra, frågar sig nu var vi skall ha våra vargar.

SNF motsätter sig att man skjuter varg uppe i nordsamebyarna och anvisar varken alternativa jaktmetoder eller ytterligare någon plats i landet för den. Det ligger då nära till hands att dra slutsatsen att SNF vill att vi skall ha varg i Sverige, och att den skall finnas just där samerna bedriver renskötsel och enbart där. Vi anser att man måste ge klara besked om mål och metoder, när man bedriver opinionsbildning. Kampanjen kan annars lätt få motsatt verkan.

Det har vid något tillfälle nämnts att älgtäta områden i mellansvenska skogslandet skulle vara lämpliga att hysa vargen. Tamboskap förekommer inte koncentrerat till så stora enheter där som uppe i fjälltrakterna. Skogslande har ju dessutom tidigare utgjort naturliga marker för varg. Enl. uppgift (D.N. 79-05-08 s. 2) begärde nordsamebyarna kring årsskiftet -78/-79 att vargstammen i Vittangiområdet skulle decimeras. I första hand ville man att de övertaliga djuren skulle omhändertagas levande och planteras ut i andra delar av landet. I andra hand att de skulle avlivas. Naturvårdsverket, som har att besluta om alternativa jaktmetoder, förhöll sig helt passivt. Samtidigt som samhället för en rovdjurspolitik som går ut på att skydda vargen, vägrar såväl regering som naturvårdsverk att precisera hur många vargar vi vill ha, och var de skall leva. Behövs utredningar och betänketid, borde det väl vara lämpligare att låta någon djurpark eller annat inhägnat område ta hand om vargar, som lokalt blivit för många, än att avliva fridlysta djur som nu skett. Här borde SNF klart säga ifrån och gå före och visa vägen.

Innan vi i länsförbund och kretsar går ut och gör reklam för SNF:s projekt varg, vore vi tacksamma för svar på följande frågor:

- 1) Ungefär hur stor vargstam vore önskvärd i Sverige?
- 2) Vilka områden bör komma i fråga?
- 3) Har SNF något förslag till hur länsstyrelser, naturvårdsverk m. fl. myndigheter i fortsättningsen bör samordna sina åtgärder i denna fråga?
- 4) Vad anser SNF bör göras i avvaktan på beslut om lämpliga områden för varg, så att den gångna vinterns misstag slipper återupprepas?

SVAR TILL GÖTEBORGS LÄNSFÖRBUND ANGÅENDE PROJEKT VARG 14/8 -79

Många besked om mål och metoder för Projekt Varg kan man få om man läser "Rapport från Projekt Varg". Men många frågor kanske är nya i och med de senaste vintrarna och det som hände då med de vargar som kom in i Sverige.

SNF:s Projekt Varg bygger ju på att vi inte har några vilda vargar i Sverige, och därför satsar projektet på uppfödda vargar som sen eventuellt skall planteras ut.

Men nu har ju läget förändrats, och vi bör kanske ta upp en diskussion om hur projektet skall drivas i fortsättningen.

Det vore riktigare att satsa på de vilda vargar som vi nu har i landet, med en intensiv forskning på hur de lever och hur de påverkar rennäringen. (Då får vi säkert bättre material än om vi studerar "tam" varg i hägn.)

Vi måste samarbeta med samerna i den riktiga vargfrågan om vi vill finna en lösning på problemet.

Lars-Anders Baer i samernas ungdomsförbund, har i mångt och mycket rätt.

Samhället har inte tagit det ansvar som det borde ha gjort i vargfrågan.

Vi får hoppas att det blir bättre om förslaget att Statens naturvårdsverk blir ensam beslutande myndighet antas. (Se svar på fråga nr 3.)

Även om vi satsar på att ha varg i andra delar av landet, kvarstår tro-
ligtvis problemet i sameland då varg eventuellt fortsätter att invandra.

Problemet måste därför lösas nu.

Apropå diskussion om huruvida man skall ta hotade fridlysta djur till djurpark i stället för att skjuta dem:

FRIDLYSTA DJUR BORDE VARA FRIDLYSTA!

Man skall inte förhastat sig till något av dessa två beslut, för fridlysta djur har rätt att leva i frihet.

Det är lättare att besluta om att fridlysta djur skall flyttas till en djurpark än att besluta om att de skall skjutas.

Ändå är det nästan samma sak, för hursomhelst har vi då upphävt fridlysningsen och det vilda djuret finns inte längre kvar på sin plats i ekosystemet.

(Endast i yttersta nödfall kan man besluta om att ta ett fridlyst djur till djurpark, och då för genmaterialets skull. Malmbergsvargen borde ha utgjort ett sådant undantag.)

Och nu till svaren på era frågor:

1. Frågan är idag omöjlig att ge ett bestämt svar på, men storleken skall vara så stor att risken för utrotning elimineras.
2. Skogsområdena utanför renskötselområdet, såsom t.ex. norra Värmland, södra Dalarna, norra Västmanland.

Även i renskötselområdet bör det finnas varg och därför måste man tillsammans med samerna finna lösningar och ersättningsförhållanden som kan accepteras. Detta gäller inte bara vargen utan samtliga rovdjur i renskötselområdet.

3. Att naturvårdsverket skall ha beslutsrätt när det gäller avlivning av utrotningshotade djur. (Ett sådant beslut är på gång.)

(i övriga naturvårdsfrågor skall inte naturvårdsenheten åsidosättas av sina resp. länsstyrelser.)

4. a) Satsa på forskning om hur dessa vargar lever så man kan se hur olika samebyar drabbas och utnyttja kunskapen man får till att förebygga skadorna. Vi skall veta hur vargar i Sverige fungerar och inte bara titta på hur vargen i USA, Kanada och Italien lever.

- b) SNF skall försöka skapa attitydförändringar och öka kunskapen om dessa djur.
- c) SNF skall komma med förslag till SNV och länsstyrelser på åtgärder så att en livskraftig vargstam kan finnas i Sverige, utan att kontakter med samer eller andra drabbade uppstår.

Karin och Mats

Polisen